

Zdravko Drenjančević i Arija – ljubav prema glazbi koja oblikuje generacije

ruj 5, 2025.

„Radi ono što voliš i cijeli život nećeš morati raditi“ – upravo to najbolje opisuje život i rad doc. dr. sc. Zdravka Drenjančevića, glazbenika, pedagoga i znanstvenika, koji je svoju ljubav prema glazbi pretvorio u životni poziv. Već više od dva desetljeća on predano vodi Glazbenu školu „Arija“, školu koja je postala nezaobilazan dio kulturnog identiteta grada i mjesto gdje se njeguje glazba u svim svojim oblicima.

Od djetinjstva do akademskih izazova

„Ljubav prema glazbi razvila se u mojoj obitelji. Majka je pjevala u crkvi, a i otac je imao sluha i znao zapjevati, što je zasigurno utjecalo na mene. Prvi doticaji s glazbom počeli su još u prvom razredu i tako je započelo moje glazbeno putovanje“, prisjeća se Zdravko. Presudnu ulogu u njegovim počecima imao je svećenik Antun Čečatka, koji je prepoznao njegov talent i poticao ga tijekom cijelog djetinjstva. „Bio je istinski intelektualac i divan čovjek, koji je svoju ljubav prema glazbi prenosio na nas djecu. U vremenu kada u blizini nije bilo nikakvih glazbenih škola uputio me je sestra Svjetlani Paljušević, kod koje sam započeo svirati klavir.“ Velik utjecaj na njegov glazbeni razvoj imala je i profesorica klavira Beatrica Janson, koja mu je usadila pedagoške i stručne temelje.

Zdravkov put prema akademskoj i pedagoškoj karijeri nije bio lagan. Nakon osnovne i srednje glazbene škole u Osijeku, diplomirao je glazbenu kulturu na Pedagoškom fakultetu u Osijeku, a poslijediplomski magistarski studij i doktorat iz kompozicije i glazbene teorije završio je na Akademiji za glasbo u Ljubljani. „Bilo je puno odricanja, putovanja i financijskih izazova, a paralelno su se rješavala egzistencijalna pitanja i formirala obitelj. Bez podrške obitelji teško bih uspio,“ priznaje Zdravko.

Kao docent na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, predaje Solfeggio, Harmoniju i Harmoniju na klaviru, sudjeluje na domaćim i međunarodnim simpozijima te objavljuje znanstvene radove iz područja muzikologije i etnomuzikologije, a također je autor knjige *Slavonski tonski idiomi*.

Na glazbeno-umjetničkom planu posebno voli izdvojiti koncerte koje je u svojstvu orguljaša održavao u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Srbiji i Češkoj, promičući hrvatsku sakralnu glazbu.

Svojim znanjem voli pomoći drugima

Kao glazbeni pedagog, Zdravko je radio u Glazbenoj školi Josipa Runjanina u Vinkovcima (klavir) i u Glazbenoj školi pri OŠ Ivana Gorana Kovačića u Đakovu, gdje je bio voditelj škole, predavao klavir, solfeggio i vodio zbor.

Djelovao je kao dirigent i voditelj različitih ansambala, među kojima su Tamburaški orkestar „Đakovština“, crkveni pjevački zborovi u Viškovcima, Đakovu i Kuševcu, Muška vokalna skupina „Bećarine“, Ženska klapa „Certissa“ i ŽVS „Đakovčanke“. Suradnja s Udrugom „Neven“ i rad na festivalima i smotrama slavonske tradicijske glazbe dodatno su obogatili njegovo iskustvo.

Skladao je pjesme za ansamble, uključujući uspješnu skladbu „Moja duša“ u izvedbi MVŠ „Bećarine“. Također je bio korepetitor raznih ansambala i član ocjenjivačkih povjerenstava, a aktivan je i u Hrvatskom društvu glazbenih i plesnih pedagoga te Hrvatskom muzikološkom društvu.

Od snova do stvarnosti – osnivanje Arije

Uz akademski uspjeh, Zdravko je ostvario i još jedan veliki san – osnivanje škole koja bi otvorila vrata glazbe svima, bez obzira na dob ili prethodna znanja. Tako je 2002. nastala Glazbena škola „Arija“. „U formalnim školama često postoji selekcija učenika, a ponekad djeca ne mogu u potpunosti pokazati svoj talent. Ideja Arije bila je omogućiti bavljenje glazbom svim zainteresiranim osobama i upoznati ih s različitim glazbenim žanrovima – od klasične glazbe do rocka, jazza i tradicijskih melodija,“ objašnjava.

Već od prvih dana iskazano je veliko zanimanje građana, a škola je od tada rasla i razvijala se. „U početku smo djelovali s dječjim zborom, glazbenom igraonicom i školom sintisajzera. Interes je bio iznenađujuće velik, što nam je dalo dodatni poticaj. Danas, nakon gotovo četvrt stoljeća, Arija je prepoznatljiv kulturni čimbenik našeg grada,“ kaže Zdravko.

Arija danas – mjesto gdje generacije rastu uz glazbu

Škola ne nudi samo kvalitetno glazbeno obrazovanje, već aktivno doprinosi kulturnom životu Đakova. Polaznici nastupaju na brojnim koncertima i javnim događanjima, a samostalno se organiziraju i različiti glazbeno-edukativni projekti. „Posebno smo ponosni na uključivanje u program Đakovačkih vezova. Naši projekti tematski se jako dobro uklapaju u koncept vezova, a veseli nas što su inicijativu prepoznali i podržali Grad Đakovo i Osječko-baranjska županija,“ objašnjava.

Mnoge generacije koje su prošle kroz Ariju danas grade karijere u glazbenom svijetu. „Posebno bih istaknuo akademski obrazovane glazbenike koji su naši bivši učenici: profesoricu flaute Miu Mandić, profesoricu klavira Ivanu Barišić, profesora glazbene pedagogije Juricu Šerfezija, ali i one koji razvijaju pjevačku karijeru, poput Valerije Jacek,“ kaže Zdravko.

Za njega škola znači više od institucije – ona je mjesto zajedništva i prenošenja ljubavi prema glazbi. „Veseli me kada nam bivši učenici dovode svoju djecu. To je za mene najveće priznanje za sav trud i rad,“ ističe.

Njegovi najdraži trenuci su oni kada vidi napredak svojih učenika, bilo da je riječ o nastupima zbora u Đurđevcu, božićnim koncertima u Centru za kulturu ili projektima poput Đakovačkih vezova. „Svaki nastup, svaki uspjeh polaznika, velika je radost i potvrda da naš rad ima smisla.“

Ljubav prema glazbi koja nadilazi generacije

Zdravko ne skriva da uvijek gleda unaprijed. „Uvijek postoji prostor za razvoj, nove projekte i ideje. Pred nama će sigurno biti mnogo zanimljivih sadržaja i suradnji.“ Njegova poruka mladima koji tek otkrivaju svoj glazbeni talent jasna je: „Glazba je umjetnost i univerzalni jezik. Za razvoj svakog talenta potrebno je mnogo truda, upornosti, strpljenja i odricanja – ali prije svega, ljubavi. Ako u glazbi pronađete svoju strast, to je put koji vas može voditi kroz cijeli život.“

Priča o Zdravku Drenjančeviću i Glazbenoj školi „Arija“ savršeno ilustrira projekt „*Radi ono što voliš i cijeli život nećeš morati raditi*“: kada se ljubav prema nečemu pretvori u posvećen rad i predanost, nastaju djela koja ostaju u zajednici i traju generacijama.

Članak je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti.

Autor: Igor Kretonić

Foto: Đakovački vezovi/Glazbena škola Arija